

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii</p> <p>Czas wspólnej pamięci, „Głos Ziemi Cieszyńskiej”, 20 XII 1996, nr 51/52(1829/1830) s. 6.</p>		
<p>Ilość stron oryginału</p> <p>1</p>	<p>Ilość skanów</p> <p>1</p>	<p>Liczba plików publikacji</p> <p>1</p>
<p>Autor</p> <p>Małgorzata Kiereś</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny</p> <p>Bielsko - Biała</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania</p> <p>Prasa Beskidzka</p>	<p>Rok wydania / Data powstania</p> <p>1996</p>	
<p>Sygnatura</p> <p>---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.)</p> <p>wycinek prasowy</p>	
<p>Wymiary (wys x szer)</p> <p>13,6 x 36,2 cm</p>	<p>Stan zachowania</p> <p>---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p> <p>Artykuł Małgorzaty Kieres, w którym wspomina ona zmarłych w tym roku znajomych, cytując fragmenty z kartek świątecznych, jakie jej wysyłał, w tym Józefa Pilcha, który na ostatniej kartce napisał postscriptum o niemożności zrobienia wbrew swoim planom bibliografii całego Śląska Cieszyńskiego.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce)</p> <p>XX wiek, Józef Pilch, Małgorzata Kiereś, Ustroń,</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.)</p> <p>kultura, historia, społeczeństwo, Śląsk Cieszyński, „Głos Ziemi Cieszyńskiej”, regionalizm, popularyzacja wiedzy, Boże Narodzenie, zwyczaje świąteczne, etnologia, śmierć, życzenia świąteczne</p>		
<p>Prawa autorskie</p> <p>---</p>		

"Jasełka góralskie" A. Szpyrca, malowane na szkłe (1995)

CZAS WSPÓLNEJ PAMIĘCI

Świąteczna kartka zatrzymuje pamięć o tych, co odeszli, budzi refleksję. W moim wiklinowym koszyczku zabraknie już niestety kartki od rodziców. Nie napiszą, choć ciągle pamiętam ich charakter pisma i życzenia: *Zdrowych Świąt, a coby sie wóm darzyło w Nowym roku...*

Nie doniesie też listonosz kartki od **dr. Franciszka Germana**, etnografa, badacza ludowej kultury. Na ostatniej kartce pisał do mnie:

"Wreszcie zabrałem się do napisania świątecznej kartki. Wstydzę się, że czynię to tak późno, ale 20 XII upadłem na ulicy i dość długo leżałem, a ludzie wychodząc ze sklepu powtarzali: taki stary a pijany... Przykro mi było, gdyż nigdy nie byłem w życiu pijany".

Z grona przyjaciół odeszła też **dr. Barbara Poloczkowa**, której świąteczne kartki to perełki mojego etnograficznego archiwum. Pisała o wszystkim, co ważne, co etnolog winien wiedzieć, wiedzieć, o co ma pytać.

"Wróciłam z Warszawy. Tam tempo ruchów, pieniędzy, nawet rozmów jest nieporównywalnie szybsze, jeden stress. Za 5 pierogów z kapustą, zjedzonych na stojąco w barku, zażyczyli sobie 30 tys. zł..."

Jej świąteczne kartki zawierały zawsze naukową pomoc:

"Znalazłam w Opawie interesującą księgę o nalożeniu extra podatków na poszczególne wsię w związku z wybuchem wojny 30-letniej, dla etnografów są też inne współzależności..."

Pisał też piękną kaligrafią świąteczne stare winsze **Józef Pilch z Gojów**:

*"Stary rok sie pominól,
a nowy sie wywinól;
trzeba Bogu dziynkować,
a na nowo winszować".*

Poczem rozpocznął wylicznankę, czego z serca życzy: zdrowia, pieniędzy...

Jan Sikora rozpocznął zawsze słowami: *"Jutrzynka mi zwiastowała, że się Chrystus rodzi, tóż też do Was, gazdoszkowie, z kolyndóm przychodzi (pocztą!! ha! ha!)"*.

Pisarka z Wisły, **Maria Pilch**, cytowała kolędy śpiewane przez dorosłych koledników:

"Pozwólcie nóm, chrześcijanie rozmili, będziemy wóm opowiadać w tej chwili to wielkie wesele, które w ludzkim ciełe sprawil Wam Bóg, a to prawie w niedzielę. Post scriptum. Cieszę się, że jako istebnianka rozumie Pani Wiślan, ale proszę pamiętać, że oni winszują po wiślańsku."

Cieszą też świąteczne karteczki od żyjących ciekawych ludzi. Zawsze wiele radości sprawia mi karteczka od **Zuzanny Gębolyś** - pełna etnograficznej treści, pouczeń, wskazówek. Wzruszają też kartki od **Pawła Poloka**, który swoim gawędziarskim stylem zatrzymuje część góralskiej tradycji.

Łańcuch dobrych słów trwa. Opieczętowanymi i utrwalonymi znaczkami pocztowym, potwierdza czas trwania wspólnej pamięci...

MAŁGORZATA KIEREŚ